

[Thisted Knudsen.]

gere. Vi betragter dette som et politisk spil mere end som en saglig foranstaltning i en situation, hvor der var grund til at drøfte spørgsmålet om fremskaffelse af byggegrunde inden for byområderne, der er underkastet den stærke vækst.

Venstre kan ikke medvirke til fremme af dette lovforslag. Vi kan ikke gøre det af følgende grunde. For det første er ordningen efter vor opfattelse i sig selv et eksperiment, endog et farligt eksperiment. For det andet vil den på længere sigt svække det kommunale selvstyre og tvinge kommunerne til at afhænde jord, der er købt under andre forudsætninger. For det tredje kan den meget let i praksis komme til at betyde, at visse kommuner må holde sig tilbage ved jordopkøb netop på et tidspunkt — dér er jeg enig med det ærede medlem hr. Ove Hansen — hvor der er brug for kommunernes aktive medvirken. For det fjerde bliver det i udpræget grad staten, der gennem lån til kommunerne skal finansiere grundopkøbene, en opgave, som efter vor opfattelse i dag måtte påhvile de private. For det femte rejser det uoverskuelige problemer for realkreditte, og den ustabile jordrente vil næppe kunne undgå at øve sin alvorlige virkning på de fremtidige låns størrelse og afdragsvilkår. Af disse grunde kan venstre ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Idet jeg går ud fra, at den udtalelse, der er gengivet i Berlingske Aftenavis for mandag, er korrekt, vil jeg sige til det ærede medlem hr. Ove Hansen, at jeg tror, han har ret, når han siger, at dette lovforslag ikke kan gennemføres i dette folketingsår, for nu skal vi først til at drøfte sagen med kommunerne, og det kan heller ikke blive færdigt til den foreslåede ikrafttrædelsesdag den 1. januar 1961. Her er en borgmester, der har skoen på og ved, hvor den trykker. Den bedste skæbne, der kunne vederfares dette lovforslag, er efter mit skøn, at det under udvalgsarbejdet må dø i stilhed. Til dette skal vi efter evne medvirke.

Poul Møller: Baggrunden for det lovforslag, vi her behandler, er den samme som for de lovforslag, vi behandlede i går, nemlig den stigning i grundpriserne i visse områder, der har fundet sted i de senere år. Den har foranlediget, at regeringen har ment det nødvendigt at komme med en række lovforslag, hvoraf de fleste overhovedet ikke har noget at gøre med den situation, vi befinder os i med hensyn til grundpriserne. Jeg tænker f. eks. på kapitalvindingsafgiften, som bare er en straffeaktion over for dem, der i øjeblikket har fortjeneste ved salg af jord, selv om de ikke sælger den i spekulationsøjemed.

Den anden del af buketten står vi over for her, og det er i høj grad et slagordspræget forslag. Jeg tror, at det er således, at ingen i den høje regering eller i regeringspartierne i virkeligheden har villet tage ansvaret for at gennemføre lovforslaget i den fremsatte form. Dertil er der alt, alt for stor uafklarethed med hensyn til dets administration og til, hvad meningen er med det. Man har for at præstere noget, skal vi sige kaviar for hoben, sat dette slagord op i forslags form og sagt: nu, da vi ikke kan finde ud af, hvordan vi skal lave en grundskyldslovgivning, finder vi ud af i hvert fald, at den jord, der er i offentlig eje, skal sælges på jordrentevilkår, og så må i øvrigt kommunerne og indenrigsministeriet og finansministeriet og andre senere finde ud af, hvordan det skal kunne lade sig gøre.

Når det er grundlaget for folketingets arbejde med sagen, er det naturligvis klart, at vi ikke tager stilling til dette slagord; vi må først se, hvad der gemmer sig bag det, vi må have dette meget grundigt og indgående belyst. Som det ærede medlem hr. Ove Hansen sagde, er det et vidtrækkende lovforslag; det er vi da godt klar over, og vi ønsker, at det bliver meget grundigt belyst, inden en endelig stilling tages.

Først og fremmest vil man naturligvis have opmærksomheden henvendt på, hvordan det vil gå med dem, der ejer disse